

Advent: 17 de Desembre

Text de l'Evangelí (Mt 1,1-17): Genealogia de Jesús, el Messies, fill de David, fill d'Abraham. Abraham va ser el pare d'Isaac; Isaac, de Jacob; Jacob, de Judà i els seus germans; Judà va ser el pare de Fares i Zara, nascuts de Tamar; Fares va ser el pare d'Hesron; Hesron, d'Aram; Aram, d'Amminadab; Amminadab, de Naasson; Naasson, de Salmon; Salmon va ser el pare de Booz, nascut de Rahab; Booz va ser el pare d'Obed, nascut de Rut; Obed va ser el pare de Jessè; Jessè va ser el pare de David, el rei.

David va ser el pare de Salomó, nascut de la muller d'Uries; Salomó va ser el pare de Roboam; Roboam, d'Abies; Abies, d'Asà; Asà, de Josafat; Josafat, de Joram; Joram, d'Ozies; Ozies, de Jotam; Jotam, d'Acaz; Acaz, d'Ezequies; Ezequies, de Manassès; Manassès, d'Amon; Amon, de Josies; Josies va ser el pare de Jeconies i els seus germans. En aquell temps hi hagué la deportació a Babilònia.

Després de la deportació de Babilònia, Jeconies va ser el pare de Salatiel; Salatiel, de Zorobabel; Zorobabel, d'Abihud; Abihud, d'Eliaquim; Eliaquim, d'Azor; Azor, de Sadoc; Sadoc, d'Aquim; Aquim, d'Eliüd; Eliüd, d'Eleazar; Eleazar, de Matan; Matan, de Jacob, i Jacob va ser el pare de Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, l'anomenat Messies. En total, doncs, són catorze les generacions des d'Abraham fins a David; catorze, des de David fins a la deportació de Babilònia, i catorze, des de la deportació de Babilònia fins al Messies.

«Genealogia de Jesús, el Messies, fill de David, fill d'Abraham»

Mn. Vicenç GUINOT i Gómez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui, quan en la litúrgia de la missa llegim la genealogia de Jesús, ens ve al pensament una frase que diuen a pagès: «De Joseps, Joans i ases, n'hi ha per totes les cases». Per això, per tal de distingir-los, hom usa el motiu de les cases. Així, diuen, per exemple, en Josep de Ca la Filomena, en Josep de Ca la Soledat... D'aquesta manera, una persona queda fàcilment identificada. El problema és que un resta marcat per la bona o mala fama dels seus avantpassats. És el que succeeix amb la «genealogia de Jesús, el Crist, fill de David, fill d'Abraham» (Mt 1,1).

Sant Mateu ens està dient que Jesús és Home vertader. Altrament dit, que Jesús —com tot home i tota dona que ve a aquest món— no parteix de zero, sinó que porta ja al darrere una història. Això vol dir que l'Encarnació va de debò, que quan Déu es fa home, ho fa amb totes les conseqüències. El Fill de Déu, en venir a aquest món, assumeix també un passat familiar.

Resseguint els personatges de la llista, podem apreciar que Jesús —pel que fa a la genealogia familiar— no presenta un “expedient immaculat”. Com escriví el Cardenal Nguyen van Thuan, «en aquest món, si un poble escriu la seva història oficial, parlarà de la seva grandesa... És un cas únic, admirable i esplèndid trobar un poble que en la seva història oficial no amaga els pecats dels seus avantpassats». Apareixen pecats com l'homicidi (David), la idolatria (Salomó) o la prostitució (Rahab). I al costat d'això, hi ha moments de gràcia i de fidelitat a Déu, i sobretot les figures de Josep i Maria, «de la qual nasqué Jesús, l'anomenat Crist» (Mt 1,16).

En definitiva, la genealogia de Jesús ens ajuda a contemplar el misteri que estem propers a celebrar: que Déu es va fer home, vertader Home, i «ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«No serveix de res reconèixer Nostre Senyor com a fill de la benaurada Mare de Déu i com a home veritable i perfecte, si no se'l creu descendent d'aquella estirp que en l'Evangelí se li atribueix» (Sant Lleó el Gran)

-

«Josep és el pare legal de Jesús. Per ell pertany “legalment”, a l'estirp de David. I, no obstant això, prové d'una altra part, d'allà dalt, només Déu és el seu “Pare” en sentit propi» (Benet XVI)

-

«Josep va ser cridat per Déu a ‘prendre Maria per muller’ encinta d'aquell qui ‘havia estat engendrat en ella per obra de l'Esperit Sant’ (Mt 1,20), per tal que Jesús, l'anomenat “el Crist”, nasqués de l'esposa de Josep dins la descendència messiànica de David (Mt 1,16)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 437)